

Rêve d'Éléphant Orchestra

Pourquoi Pas Un Scampi?

W.E.R.F./AMG – 52:45

W.E.R.F.

De meesters van de Belgische surrealistische jazz zijn terug met een nog steeds even onorthodox instrumentarium als op de vorige cd's. Wel zijn er twee belangrijke personeelswissels doorgevoerd. Laurent Blondiau en Jean-Yves Evrard maakten plaats voor Alain Vankenhove en Benoist Eil. De klankenwereld van het bonte gezelschap

heeft niets ingeboet aan originaliteit, wel valt op dat er meer gestroomlijnde ideeënwerelden geëtaleerd worden waarbij veel aandacht besteed wordt aan warme melodielijnen. Via de openingstrack worden we zelfs binnengeloodst in een latin wereld! Vlak erna blijven deze anarchistische estheten zichzelf trouw en wordt alles flink door elkaar geschud met gitarist Eil als opvallende stoorzender. Aanknopingspunten met de werelden van Nino Rota en Ennio Morricone verlenen het geheel een filmisch tintje met het epische *Loxodonte* als absoluut hoogtepunt. Respect voor de onmetelijke rijkdom van de uitgewerkte arrangementen en het vurig en dynamisch spel van wisselende tempo's en verrijkende details. Live staat het gezelschap duidelijk op scherp, dat stelden we vast tijdens de cd-voorstelling in Flagey. Vooral te savoureren in perfecte luisteromstandigheden.

Georges Tonla Briquet

Pierre Bernard (f), Michel Debrulle (d, perc), Benoist Eil (g), Michel Massot (tba, tb), Etienne Plumer (d, perc), Stephan Pougin (d, bodhran, derbuka, congas, perc), Alain Vankenhove (t, electronics)